

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.** so sídlom v T., zastúpeného *JUDr. J.*, advokátom, so sídlom v B. proti žalovanému **Krajskému lesnému úradu v Trenčíne**, so sídlom v Trenčíne, Námestie sv. Anny 7, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 2005/00324 zo 14. decembra 2005, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/11/2006-31 zo 16. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/11/2006-31 zo 16. októbra 2006 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o žalobe označenej ako návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 2005/00324 zo 14. decembra 2005, nakoľko žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby, pretože podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve nie je účastníkom správneho konania vo veci výkonu práva poľovníctva, a z uvedeného dôvodu nemohol byť postupom správneho orgánu a jeho rozhodnutím ukrátený na svojich právach. O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúci, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, nakoľko krajský súd nedostatočne zisťoval podmienky konania resp. z dostupných údajov nedostatočne právne posúdil splnenie resp. nesplnenie týchto podmienok.

S poukazom na § 2 ods. 3, § 3 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z. a článok 2 písm. c/ Stanov P. uviedol, že žalobca je pozemkovým spoločenstvom združujúcim podielových spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, ktoré vzniklo a existuje za účelom koordinácie spoluvlastníkov, ktorí na zasadnutí jeho vrcholného orgánu – valného zhromaždenia prijímajú rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou. Žalobca konštatoval, že nakoľko podieloví spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti uznesením odhlasovaným na valnom zhromaždení, na ktorom sa zúčastnila nadpolovičná väčšina podielnikov, splnomocnili predsedníčku spoločenstva ako osobu zapísanú v evidencii podľa § 10 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. na konanie v mene spoluvlastníkov ohľadne majetku tvoriaceho spoločnú nehnuteľnosť, mal za to, že valné zhromaždenie malo právomoc ju splnomocniť na uzatvorenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva. Rovnako sa to týka aj uznesenia valného zhromaždenia zo dňa 20. novembra 2004, ktoré založilo legitímáciu predsedníčky žalobcu na podanie predmetnej žaloby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť stotožňujúc sa s názorom krajského súdu, že žalobca nie je vlastníkom poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, a preto nemôže rozhodovať o výkone práva poľovníctva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. j. 2005/00324 zo 14. decembra 2005, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a U., P. proti rozhodnutiu Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. j. 2005/00174 z 11. augusta 2005 o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre T. medzi prenajímateľmi – vlastníkmi spoločného poľovného revíru a nájomcom – P. na dobu desiatich rokov, a toto rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

Z obsahu žalobcom predloženého dokladu založeného na č. 1. 16 súdneho spisu – Evidenčného listu č. X. vydaného Okresným úradom v Trenčíne, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, dňa 10. júna 2003 vyplynulo, že žalobca bol dňa 10. júna 2003 zapísaný do evidencie spoločenstiev bez právnej subjektivity na základe jeho oznámenia zo dňa 30. apríla 2003 o jeho vzniku.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. Druhej hlavy Piatej časti OSP) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou (§ 249 ods. 1 OSP).

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 OSP).

Podľa § 250 ods. 2 vety prvej OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Podľa § 103 OSP súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 veta prvá OSP).

V prejednávanej veci bolo ako účastník konania na strane žalobcu označené pozemkové spoločenstvo, ktoré však nemôže mať spôsobilosť byť účastníkom konania, keďže nemá právnu subjektivitu, t. j. spôsobilosť mať práva a povinnosti (§ 19 OSP). Spôsobilosť byť účastníkom konania môže mať totiž iba fyzická osoba (§ 7 Občianskeho zákonníka) alebo právnická osoba (§ 18 Občianskeho zákonníka). V danom prípade, ako to z označenia žalobcu vyplýva, sa nejedná o fyzickú osobu a nejde ani o právnickú osobu v zmysle § 11 zákona č. 181/1995 Z. z.. Z uvedeného dôvodu, keďže ako účastník konania na strane žalobcu bolo označené pozemkové spoločenstvo, ktoré nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, krajský súd rozhodol správne, keď konanie zastavil, avšak mal tak urobiť s poukazom na § 104 ods. 1 vetu prvú OSP, lebo sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu preto neostalo iné, ako podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 4 vetou druhou OSP napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a s použitím § 246c ods. 1 vety

prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný náhradu trov neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. októbra 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth